

[Kent Kirk]

tingsvalg skulle være godt for de danske arbejdspladser og det danske erhvervsliv nu. Jeg kan ikke forstå det. Det eneste, SF kunne få ud af et folketingsvalg, var måske at gavne SF, men det ville aldrig nogen sinde have gavnet det danske samfund. Vi er heldigvis 135 mandater her i Folketinget, som er parate til at leve op til det ansvar, som befolkningen har lagt på vore skuldre. Jeg håber også, at vi en dag ser, at SF vil være parat til at leve op til et ansvar og ikke kun køre det frihjulsløb, som man nu har kørt i snart 20 år.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Mine bemærkninger om, hvor mange arbejdspladser skiftende regeringer forudså at de skabte, gik på, at alle regeringer har nogle skøn, som er så overoptimistiske, at man sådan med ganske almindelig hovedregning ved, at man på forhånd kan trække noget fra. Det er ikke det, vi har gjort. Vi har bedt vores økonomer om at beregne det, og de er nået frem til et andet resultat.

Med hensyn til, hvad der gavner samfundets og hvad der gavner SF's interesser, er det klart, at det, som hr. Kent Kirk mener gavner samfundets interesser, ikke er det samme som, hvad SF mener gavner samfundets interesser. Vi mener rent faktisk, at det ville gavne samfundets interesser, hvis vi havde et andet flertal, og et andet flertal får vi kun ved et valg.

Til hr. Lykketoft vil jeg sige, at vi ikke bebrejder Socialdemokratiet, at det har opnået resultater på nogle bestemte konkrete områder. Vi kunne aldrig drømme om at kritisere Socialdemokratiet for, at der er sket en forbedring af dagpengene eller en forbedring af folkepensionen. Men vi bebrejder Socialdemokratiet en række af de ting, der ligger i det, som vi behandler i dag, og at man har lavet noget, som kan binde på længere sigt. Jeg forstår også hr. Lykketoft sådan, at det gør det ikke, og at vi, når vi går ind i det nye år, er tilbage igen dér, hvor der alligevel skal forberedes et samarbejde mellem Socialdemokratiet og SF. Den bekymring, vi havde, kan jeg forstå ikke er så grundet. Vi ser, om tiden bekræfter det. Vi håber det.

Skrumsager Skau (V):

Først til hr. Aage Frandsen. Vi har haft et an-

det flertal her i Folketinget, end vi har i dag; det gav stigende arbejdsløshed.

Det er nok første gang i Danmarkshistorien, at der er indgået så bredt et forlig mellem alle arbejdsmarkedets parter. Såvel lønmodtagerorganisationer, herunder selvfølgelig fagbevægelsen, som arbejdsgivere, regeringspartierne og en betydelig del af oppositionen står bag. Det indgåede forlig er derfor historisk, og det kan få en ganske betydelig indflydelse på Danmarks fremtidige økonomiske og beskæftigelsesmæssige udvikling ikke bare på kort sigt, men så sandelig også på længere sigt.

Der vil dog fortsat kræves en indsats, således at det indgåede forlig løbende bliver bakket op af regeringen, af Folketinget, af arbejdsmarkedets parter, herunder selvfølgelig fagbevægelsen, og af befolkningen, for at formålet og hensigten med forliget om erhvervs-, beskæftigelses- og produktionsfremme kan blive opfyldt og forliget dermed være med til at løse den fortsat truende gældsætning til udlandet.

Vi er alle klar over, også arbejdsmarkedets parter, at de lønforhøjelser og arbejdstidsforkortelser, der kom ud af forårets forhandlinger, var uden hold i vores økonomiske virkelighed, ligesom vi er klar over, at forårets frivillige forlig vil bringe Danmark ud i en endnu kraftigere stigende arbejdsløshed, hvilket vil medføre et fald i levestandarden og endvidere et fald i vore evner til at hjælpe de svage i vort samfund – alt sammen kendsgerninger, der også kommer til udtryk i de økonomiske rapporter, som vi har modtaget. Hertil kommer de truende skyer, som vi ser på verdensmarkedet.

Erhvervspakkeforliget indebærer, at dansk erhvervslivs konkurrenceevne over for udlandet forbedres, som vi allerede har hørt det, med 8-9 pct., hvilket må virke som en opmuntring til de danske virksomheder om, at de nu skal være mere aktive i eksportsalgsarbejdet gennem diverse eksportfremmeprogrammer og på forsknings- og udviklingsfronten, den del, vi allerede har haft til første behandling her i salen, og som vi kan få vedtaget i næste uge.

Dernæst selve omlægningen af arbejdsgiverafgifterne, der skal forbedre lønkonkurrenceevnen for vore eksporterende virksomheder, men som selvfølgelig får en direkte afsmittende virkning for leverandører til de eksporterende virksomheder. Her tænker jeg på landmanden, der lever af at sælge og producere svin og levere